

OORLOGSHELDEN

Nadja Van Sever

Oorlogshelden

© 2023 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York

Illustraties: Esther Rosier

Omslagontwerp: Clavis Studio

Trefw.: wereldoorlog, vriendschap, verraad

NUR 282/283

ISBN 978 90 448 5210 3

D/2023/4124/214

Alle rechten voorbehouden

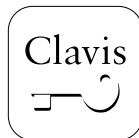
www.clavisbooks.com

www.nadjavansever.be

Nadja Van Sever

OORLOGSHELDEN

Met illustraties van Esther Rosier

*Met dank aan Jules, Karel, Monique, Ghislaine,
Norbert, Irma, Julia ... en nog vele anderen.
– Nadja*

Andere boeken van Nadja Van Sever bij Clavis

*Het knipmes
Het geheim van meester Daan
De rode ballon
Samen op de vlucht
Weg met de juf
Fien is een vijfhoekje
Een koekje van eigen deeg
Het gelaarsde varkentje
De magische pen*

LOWIE EN COLETTE

Zondag 10 september 1944

Victor staat bovenaan de trappen van het gemeentehuis van Wezembeek-Oppem. Zijn verweerde gezicht is vertrokken van haat. Hij slaat zijn linkerarm om de nek van Colettes papa. In zijn rechterhand heeft hij een scherpe dolk. Hij zet het mes tegen de keel van de man die hij in een wurggreep houdt. Colettes papa ziet lijkkleek. Hij probeert smekend zijn handen uit te steken, maar het strakke koord om zijn polsen beperkt hem in zijn bewegingsvrijheid. Zijn vingers trillen en hij slaat zijn ogen neer.

Victor glimlacht om de verslagenheid op het gezicht van zijn vijand. Hij kijkt naar het publiek dat voor hem staat. ‘Wat moet er met deze moffenvriend gebeuren?’ vraagt hij met rauwe stem. ‘Deze collaborateur werkte voor de Duitsers! Hij heeft zijn volk verraden!’ Victor spuwt de woorden uit.

De toeschouwers joelen: ‘Steek die rotzak neer! Maak hem af! Dood hem!’

Colette staat midden in de hitsige menigte. Haar huid is zo wit als een laken en haar ogen kijken angstig naar wat zich voor haar afspeelt. ‘Nee!’ gilt ze en ze zet een stap naar voren, naar de man die haar altijd verzorgd heeft en die haar vader is.

Lowie staat een meter van Colette verwijderd. Ze ligt hem nog steeds nauw aan het hart. Hij kan niet geloven dat de dingen zo zijn gelopen. Hij kijkt huiverend toe hoe Victor, de knecht die altijd op zijn vaders boerderij werkte, veranderd is in een soort beest dat

mensen bedreigt. Gaat hij Colettes papa in koelen bloede doden? Hij herkent Victor niet meer. Hun trouwe gezelschap is een gemene beul geworden. De oorlog heeft hen allemaal veranderd. Ook Colette, het meisje dat ooit zijn beste vriendin was, is niet meer wie ze was. Dat haar papa voor de Duitsers werkte, was niet haar schuld. Maar dat zij iedereen heeft verraden, had hij nooit verwacht. Hij leest de pijn af van Colettes gezicht. Wat moet ze veel van haar papa houden. Meer dan van hem. Hij merkt dat ze naar voren wil lopen om haar vader te helpen. Dat mag ze niet doen. Hij loopt naar haar toe en grijpt haar bij de mouw. 'Niet doen, Colette!' gromt hij. 'Of ze nemen jou ook te pakken.'

Colette rukt zichzelf los en kijkt hem onverschrokken aan. 'Dat vind jij toch goed?!' snauwt ze. Haar helderblauwe ogen schieten vuur. Ze draait zich om, om van hem weg te lopen, en struikelt. Lowie grijpt haar bij de bovenarm. Ze bekijkt hem misprijzend, alsof ze hem wil slaan, maar geeft het dan op en leunt moedeloos tegen hem aan.

Lowie ondersteunt Colette, terwijl ze samen naar de trieste vertoning kijken. Haar lichaam beeft in zijn handen. Hij wil haar zo graag omhelzen, maar dat kan niet meer. Hun vriendschap is voorgoed voorbij. Hij werpt een blik op Victor. Diens ogen staan vol haat, klaar om Colettes papa af te maken, zoals de toeschouwers vragen.

Waarom gebeurt dit? vraagt Lowie zich af. België werd vorige week bevrijd door de geallieerden. De oorlog is voorbij. Ze zouden nu moeten feesten in plaats van mensen te lynchen zonder proces of verweer. Doen ze dan niet hetzelfde als de Duitsers die de vreselijkste misdaden hebben begaan tijdens deze afschuwelijke wereldoorlog?

Lowie zucht. Hij kan deze waanzin niet stoppen, maar Colette

zal hij wel verdedigen, ook al heeft ze zich tegen hem gekeerd.

Colette hapt naar adem. Ze weet wat er te gebeuren staat met haar vader. En daarna misschien met haar en met de rest van haar familie. Ze worden als weerloze schapen afgeslacht! Ze voelt de wereld onder zich wegglijden. Ze kan niet meer.

Lowie trekt haar naar zich toe, met haar gezicht naar het zijne. Hij wil niet dat ze het bloedbad op de trappen ziet. Hij wil haar troosten, haar zeggen dat alles goed komt, maar hij houdt zijn mond. Hun ogen kruisen elkaar en hun gedachten keren terug naar vier jaar geleden, naar het begin van dit alles.

